

University of Groningen

What's Up, Theunis?

Piersma, Theun

Published in:
Vogelnieuws

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2011

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Piersma, T. (2011). What's Up, Theunis? Ontwerp een steltloper. *Vogelnieuws*, 2011(04).

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

What's Up, Theunis?

Bedreigde soorten

HET GLOBAL FLYWAY NETWORK IS EEN NETWERK VAN NAUW BIJ DE WERELDWIJDE NATUURBESCHERMING BETROKKEN WADVOGELONDERZOEKERS. HET RICHT ZICH OP DE TREKROUTES WAARLANGS STELTLOPERS ONGELOOFLIJKE AFSTANDEN AFLEGGEN. PROFESSOR THEUNIS PIERSMA, SUPERSPECIALIST OP DAT GEBIED, DOET IN DIT LOGBOEK VERSLAG VAN ZULK ONDERZOEK.

Ontwerp een steltloper

Regelmatig pieker ik er over. Zou het me lukken om een niet bestaande steltlopersoort te bedenken, een virtuele soort met een eigen, niet-ingevulde niche? Voor trekkende steltlopers bestaat zo'n niche uit een logische plek om te broeden en kuikens groot te brengen, met voedselbronnen die niet door andere steltlopersoorten worden benut. En natuurlijk een realistische winter- en doortrekbiotoop met opnieuw voedselbronnen die niet voor andere soorten interessant zijn. Het blijkt niet mee te vallen; mijn eigen steltloper moet ik nog steeds ontwerpen.

Bij gebrek aan fantasie is er natuurlijk de fantastische werkelijkheid. Zo kom ik bij de gevlekte groenpootruiter, de Nordmann's greenshank; een wat gedrongen Oost-Aziat met de korte gele (jawel!) poten. Ik heb het hier over een zeldzame diersoort waarvan er minder dan 1500 rondvliegen. Gevlekte groenpootruiters zijn zeldzamer dan reuzenpanda's. Op de IUCN-lijst heten ze endangered.

In de baai van Bohai, een paar honderd kilometer ten oosten van Peking – waar het wad gestaag wordt ingedijkt en weggebaggerd – kwamen we half mei iedere dag de ruiters van meneer Nordmann tegen. Het was voor het eerst dat ik ze zag, een 'tick' dus; een nieuwe vogelsoort op de lijst die ik niet bijhoud. Ik ben te weinig soortenjager om daar erg opgewonden van te raken, maar in de loop van de week, naarmate ik de gevlekte groenpootruiters beter leerde kennen, werd ik dat toch wel.

Hier liep een steltlopersoort waarvan ik het ontwerp niet kende! In eerste instantie een wat merkwaardige groenpootruiter, in tweede instantie een uit de kluiten gewassen Terekrutter. Op het wad van Bohai, en in de overwinteringsgebieden in Zuidoost-Azië, specialiseren gevlekte groenpootruiters zich in het vangen en eten van grijze krabben met ogen op stokjes. Bij hoogwater verbergen die zich in holen in de modder, maar met laagwater komen ze naar buiten om te grazen van de kiezelalgen op het wad. Terekrutters gaan voor de kleintjes, maar met hun stevige, iets naar boven gebogen snavels kunnen gevlekte groenpootruiters de grotere aan. Enigzins gebukt rennen ze over het wad. Wee de krab die niet op tijd, of niet diep genoeg, z'n hol in schiet.

Vanaf de baai van Bohai is het nog maar een dikke duizend kilometer naar de kustmoerassen van oostelijk Siberië. Daar verbergen de gevlekte groenpoten hun nest tussen de takken van een lariks en ze leven er vooral van watertorren. Een watertorren-niche! Ik heb het helaas niet zelf bedacht.